

TOEN IK NIET KON KIEZEN

Op een dag ging ik iets leuks doen met mijn moeder.

Ik moest kiezen tussen de bioscoop en de dierentuin.

Ik was al drie keer met mijn vader naar de dierentuin geweest.

En ik wist niet naar welke film mijn moeder me mee zou nemen.

Wat wil je?
vroeg mijn moeder.

Allebei, zei ik,
maar dat kon niet.

Als ik het ene koos, had ik het andere niet.

Als ik het andere koos had ik het ene niet.

Ik mocht niet voor allebei kiezen.

Dat was geen kiezen, vond mijn moeder.

Ze zei: *Je moet weten wat je wilt.*

Maar dat kùn je niet altijd weten.

Als ik de dierentuin koos omdat ik graag nog eens de stokstaartjes wilde zien, dan waren die misschien net aan het slapen.

En dan zag ik ze niet.

En als ik voor de film koos, dan was het misschien een film die ik helemaal niet mooi vond.

En dan kon ik niet roepen:

Ik wil deze omruilen!

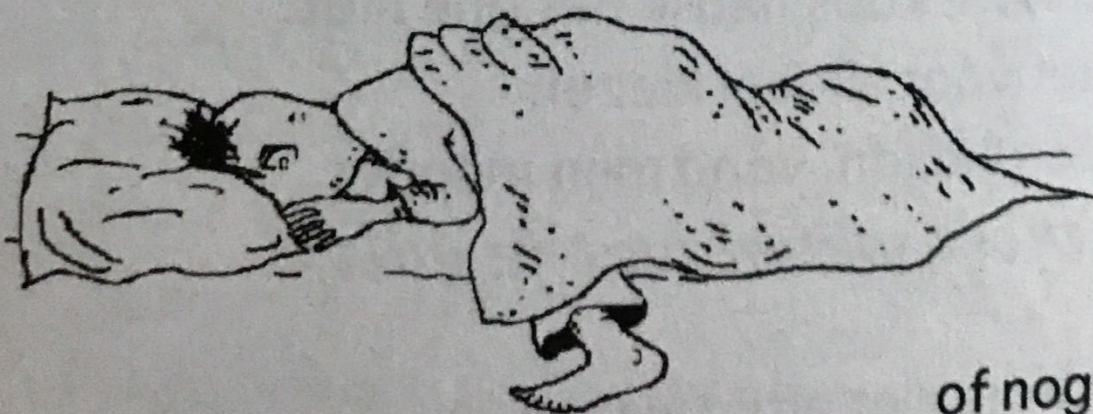
Ik vind kiezen moeilijk.

Soms blijf ik 's morgens in bed liggen, omdat ik niet kan kiezen op welke manier ik eruit zal stappen.

Zo

of zo

of nog anders.

iets lekkers kiezen vind ik ook moeilijk.
Het liefst wil ik alles eerst proeven,
want dan weet je pas wat de verschillen zijn.
Maar dan is er niks meer over om te kiezen,
want dan is alles al opgegeten.
iets lekkers kun je niet omruilen als je het al hebt
opgegeten.
Andere dingen kun je soms wél omruilen, als je
verkeerd hebt gekozen.
Of mensen, mensen soms ook.
Mijn moeder heeft mijn vader omgeruild.
Ikzelf kan mijn vader of moeder niet omruilen.
Dat wil ik ook helemaal niet.
Ik had wel mijn naam willen omruilen.
Maar toen ik een baby was kon ik nog niet praten.
Anders had ik er wat van gezegd.

Ik wil die naam niet!
Ruil die om!
En kunnen
jullie dan ook
dit stomme
babypakje omruilen?

Nee, ik kon mijn naam niet zelf kiezen.
En ook niet waar ergens op de wereld ik
tevoorschijn zou komen.
En of ik een jongen of een meisje zou worden.
Of iets ertussenin.

Er is heel veel dat ik niet kan kiezen.
Ik kan bijvoorbeeld ook niet kiezen welke juf of
meester ik krijg.

Kies mij!
Ik ben
heel goed!

Nee mij!
Ik ben
heel goed
en heel
leuk!

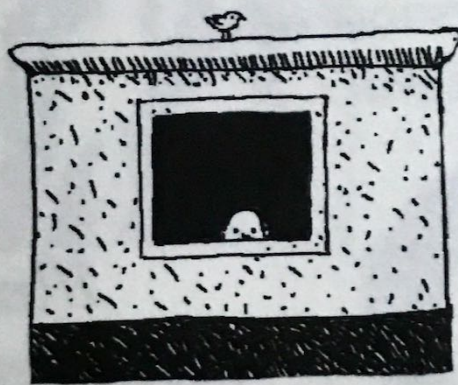
Nee, mij!
Ik ben heel
goed en heel
leuk en heel
zeldzaam!

Als dat wel kon, zaten er misschien bij de ene
maar twee kinderen en bij de andere wel honderd.

Na lang nadenken koos ik de film.
Er zaten maar weinig mensen in de bioscoop.
Misschien hadden de meeste mensen de
dierentuin gekozen.

De film ging over een jongen die moest kiezen
of hij bij zijn vader of bij zijn moeder wilde wonen.
Hij wou niet kiezen.
Hij ging helemaal alleen in een tuinhuisje zitten.

Het was een mooie film.
Maar ik zou nooit helemaal alleen in een tuinhuisje
willen wonen.
Daar staat niet eens een bed.